

† 01-11-2021

† Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ ἐ τοῦ

† Ὁσίου ἐ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ τῇ νήσῳ ἀσκήσαντος.

† Ποίημα Γερασίου Μικραγιαννανίτου.

ΟΡΘΡΟΣ

ᾠχος ἦ Γα

^Γ
^χ
^Γ ἡ Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

^Π
^χ
^ῥ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

^Γ
τι Κυ ρι ου ^ῥ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

^Γ
^Γ ἡ Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^χ
^ῥ

^Π
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι

^Γ
Κυ ρι ου ^ῥ

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

σθαιη μιν το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα... Ἔτερον.

Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Λοκρίδος ἀγλάϊσμα, καὶ τῆς Εὐβοίας πυρσός, λαμπρῶς ἀναδέδειξαι, δι' ἰσαγγέλου ζωῆς, Δαβὶδ Πάτερ Ὅσιε. Ὅθεν τοῖς προσιούσι, τῇ ἀγία σου Κάρα, νέμεις αἰεὶ ἰάσεις, καὶ ὑγείαν κατ' ἄμφω, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, τὸν σὲ δοξάσαντα.

Ἦχος Δι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι

Λο κρι δος α γλα ι σμα και της Ευ βοι

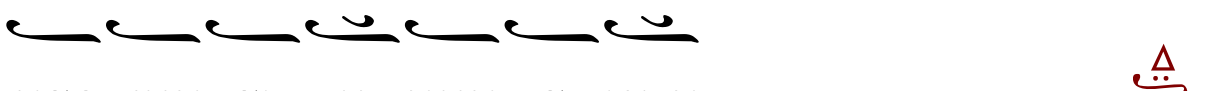
ας πυρ σος λαμ πρως α να δε δει ζαι δι ι

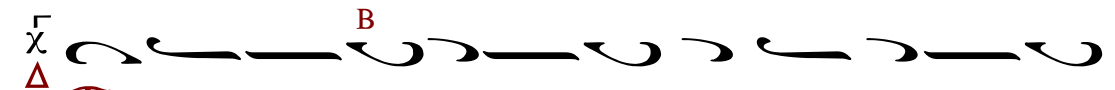
σαγ γε λου ζω ης Δα βιδ Πα τερ Ο σι

 ε ο θεν τοις προσι ουσι τη α γι ι

 α σου Κα ρα νε μεις α ει ι α σεις και υ

 γει αν κατ α αμ φω ως ε χων παρ ρη σι

 αν προς Χριστον τον σε δο ζα σαν τα
Και νυν...

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἄγγέλους ἄγνωστον μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

 νας των αι ω νων α μην

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Α γ γε

λοῖς ἀγνώστον μυστηρίον ^{6.} διὰ σου Θε
ο το κε τοῖς ἐπιγῆς πεφανερωταί ^{6.} Θε
^Δ ος ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκὸς μενός ^Δ
καὶ σταυρὸν ἐκουσίως ὑπερῆμων κατὰ
δεξάμενος ^{6.} διού ἀναστήσας τὸν πρῶ
το ὀπλαστον ^Δ ἐσωσεν ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ^M ἡμῶν ^Χ ^Δ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν. Κάθισμα.

ᾠχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ὡς ἥλιος λαμπρός, ἐν ὑστέροις τοῖς χρόνοις, ἀνέτειλας σοφέ, ἐναρέτως βιώσας, λαμπρύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ βίου σου, Δαβὶδ Ὅσιε· ὅθεν τὴν σὴν θείαν μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Θεὸν ὑπερφυῶς, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, σαρκούμενον φρικτῶς, εἰς ἀνάπλασιν κόσμου, ἀφράστως ἀπεκύησας, καὶ παρθένος διέμεινας, μετὰ κύησιν, τὴν ἀνερμήνευτον Κόρη. Ὅν ἰκέτευε, σῶσαι τοὺς σὲ Θεοτόκον, Ἄγνην μεγαλύνοντας.

Μετὰ τὴν β'. Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος γ'. **Θ**είας πίστεως.

Θεῖον ὄργανον, τοῦ Παρακλήτου, ἐχρημάτισας, τῇ σῇ ἀσκήσει, καὶ πολλοὺς πρὸς σωτηρίαν ὠδήγησας, καὶ Μοναστῶν ὑποτύπωσις πέφηνας, καὶ ἰαμάτων δυνάμεις ἐτέλεσας. Δαβὶδ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Ὁλος ἄτρεπτος, ὁ Λόγος μείνας, ὅλος ὤκησεν, ἐν τῇ γαστρὶ σου, μὴ ἐκστάς τῆς συνεδρίας τοῦ Φύσαντος, καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ φανείς ὡς ηὐδόκησεν, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρχῆς ἡμᾶς ἔσωσεν. Ὅν ἰκέτευε, δοθῆναι τοῖς σέ δοξάζουσι, Παρθένε ἰλασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Λσκητικῶς ἀγωνιζόμενος Πάτερ, καθαγιαίξεις τῇ ἀγίᾳ ζωῇ σου, οὓς περ διῆλθες τόπους θείῳ Πνεύματι, ἐξαιρέτως δ' Ἄγιε, ἐν τῇ νήσῳ Εὐβοίας, πλεῖον πάντων ἔλαμψας, ἐν αὐτῇ καταπαύσας, καὶ ἀγιαίξεις ταύτην ὡς Δαβίδ, ταῖς τῶν ἀγίων λειψάνων σου χάρισι.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Τῇ κραταιᾷ σου προστασίᾳ Παρθένε, τοὺς καταφεύγοντας θερμῇ πεποιθήσει, ἀπὸ παντοίων ῥύου περιστάσεων, δίδου τὴν εἰρήνην σου, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, καὶ σωμάτων ἴασιν, καὶ πταισμάτων τὴν λύσιν· σὺ γὰρ ὡς οὖσα, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, δύναμιν ἔχεις, πληροῦν, πᾶσαν αἴτησιν.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἑξήχου.

Ἑξήχος Γτος

^Γ ^Β
⁶ ^λ **Ε**κ νε ο τη το ος μου ^Δ ^Γ πολ λα α
 πο λε μει με πα θη ⁶ ^λ αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σω τηρ μου ^{Δίς} ⁶ ^λ
^Β
⁶ ^λ **Ο**ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου ⁶ ^λ ως χορ τος γαρ πυ ρι ε
 σε σθε α πε ζη ραμ με νοι ^{Δίς} ⁶ ^λ
^Γ ^Β
⁶ ^λ **Δ**ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι ⁶ ^λ
^Π ^Β
⁶ ^λ **Α** γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
^Γ ^Π ^Β
 ου ου ται ⁶ ^λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

ται ⁶λ ^Π ^B ^Γ ⁺ ⁶λ
τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως ⁶λ ⁶λ

⁶λ ^χ ^M ^χ ^B
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην ⁶λ ⁶λ

⁶λ ^Π ^B ^Γ
Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα ⁶λ ^Π ^B
αρ δευ ο ον τα α

πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ⁶λ ⁶λ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

⁶λ ^Γ
Τι ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι

ου ^Δ ^Α ^Γ (δίσ) ⁶λ
ο θα να τος του Ο σι ου αυ του ου

Στίχ. **Μ**ακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Τὸ τρίτον.
ϛ λ Ϟ ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ

ρι ι ι ου ϛ δ β' χορός: ϛ ο θα ανατος του Ο

σι ι ου αυ του ου ου ου ϛ ου ου ου ϛ

Καί ἀκολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

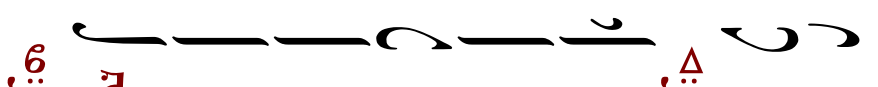
Ὁ Χορός:
Κυ ρι ε ε λε η σον

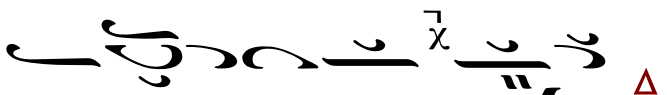
Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
Ἀ μη ην

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ ριον (Δίς)

Τὸ τρίτον.
Ἄι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

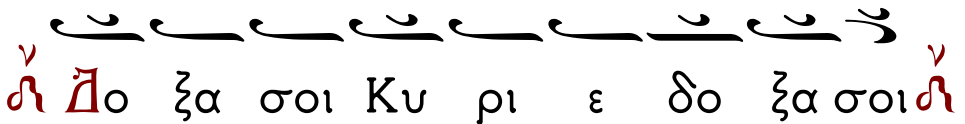
Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
ὲ **Κ**αι τω πνευματισου **Δ**

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:
ὲ **Δ**οξα σοι Κυριε δοξα σοι **Δ**

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Ταις του σου Οσι ιου πρεσβειαις ε ε

λε ημον ε ζα λει ψον τα πληθη των ε μω

ων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ταις της Θε ο το οκου πρεσβειαις ε

ε λε ημον ε ζα λει ψον τα πληθη των ε

μων εγ κλη μα των

πο νων δρε πο ο ο με ε ε νος τοις
 απ αι ω νος α γι οισ συ υ υ να γα α αλ
 λε ε ε ε ται η μιν δε κα τε ε λι
 ι ι πεν ως πη γη ην α α γι ι ι α σμου
 και πα τρω ω ω ω ο ο ον κλη η η
 ρον την των σε πτων αυ του λει ψα α α
 νων σο ο ρον πα α σι πη γα ζου ου σα αν
 α φθo νως τα α ι α α α μα α α α
 τα α α α α

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

ἄ
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον (δλς)
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η
σο ο ο ν

Οί Κανόνες·

ᾠδὴ α΄.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ Εἰρμός

ᾠχος λ̣π̣δ̣ι̣ Γα

^Γ ^Ν ^Γ ^Ν ^Π
^Γ ^Ν ^Γ ^Ν ^Π
 ρ̣ Υ γραν δι ο δευ σας ω σει ζη ραν ρ̣ και
 την Αι γυ πτι αν ^π ^Ν ^Μ ^Ν ^Μ
 μο χθη ρι αν δι α φυ γων
^Γ ^Ν ^Γ ^Ν ^Π
 ρ̣ ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α ^χ ^λ ^τ
 λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν ρ̣ ^Δ ^ι ^ς
^Ν ^Γ ^Ν ^Γ ^Ν ^Π
^Γ ^Ν ^Γ ^Ν ^Π
 ρ̣ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ρ̣

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ᾠ Μητέρα τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

^Ν ^Γ ^Ν ^Γ
^Γ ^Ν ^Γ ^Ν ^Π
 ρ̣ Πολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις ρ̣

Π προς σε κατα φε ευγω σω τη ρι αν ε πι

ζη των Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε

των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Παθων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ

λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ

χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα ληνη την

του Υι ου και Θε ου σου Παναμω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Ωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ
σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει
νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω
και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὦδὴ α΄.

ᾠχος πλ. δ΄.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγαλοφώνως τὴν ἁγίαν μνήμην σου, ὑμνολογῆσαι τολμῶν, τὴν σὴν ἐξαιτοῦμαι, χάριν τὴν πολύφωτον, τὸν νοῦν μου καταυγάζουσαν, καὶ ἰσχύν μοι διδοῦσαν, ὅπως ἐπάξιον αἴνεσιν, ἄσω σοι Δαβίδ παμμακάριστε. *(Δίς)*

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρᾶς ἐκ ρίζης ἄνθος εὐθαλέστατον, Πάτερ ἐβλάστησας, καὶ ἀμετρήτου βίου, εὐωδίαν κρείττονα, ἀπὸ παιδὸς διέπνευσας, ὀλικῶς τῷ Σωτῆρι, ἀνατεθεὶς ἐκ νεότητος, Πάτερ οὐρανίῳ φρονήματι.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Περιχαρῶς τοῦ Βαπτιστοῦ τῆς ὄψεως, Πάτερ ἠξίωσαι, καὶ φωνῇ τῇ τούτου χαίρων ἠκολούθησας, ἐν ἀτελεῖ τῷ σώματι, καὶ τελείᾳ φρονήσει, ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ Ὅσιε, μείνας ἀληθῶς ὡς ἀσώματος.

Δόξα...

Εξέστη Πάτερ ὁ σεπτὸς, γεννήτωρ σου, ἡνίκα εἶδὲ σε, ἐν ναῶ ἁγίῳ ὅλον ἐξαστράπτοντα, πρὸ τῆς εἰκόνης Ὅσιε, Ἰωάννου τοῦ πάνυ, καὶ τὴν σὴν μέλλουσαν ἔλλαμψιν, Πνεύματι Ἁγίῳ μεμύηται.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Γένος βροτῶν τῆς καταδίκης σέσωσται, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, τῷ σῶ ἀπορρήτῳ, τόκῳ Παναμώμητε· Θεὸν σεσαρκωμένον γάρ, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, χαρᾶς ἡμῖν ὥφθης πρόξενος· ὅθεν κατὰ χρέος αἰνοῦμέν σε.

Προστασιαν και σκεπην ζωης εμης
 τι θημι Σε Θεο γεννητορ Παρθενε συ
 με κυβερνησον προς τον λιμενα σου
 των αγαθων η αιτια των πιστων το
 στηριγμα μονη πανυμνητε

Υπεραγια Θεο το κωσωω
 σονη μας

Ικετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν ταραχὸν,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
 σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
 τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ικετεω Παρθενε τον ψυχι κον
 ταραχον και της αθυμιας την ζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ9 συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ9
 τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ1 τον Χριστον ε
 κυ ησας ⁺ μο νη πανα χραν τε ^Γ1
^Γ1 Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας ^Γ1

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
 τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
 πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν
 Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

^Γ1 Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων
 αι τι ον ^Γ1 της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
 πα σιν α να βλυ σον ^Δ9 παν τα γαρ δυ να σαι
^Δ9 ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Γ1 τον Χριστον κυ

η σα σα Θε ο μα κα ρισ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Χαλεπαῖς ἄρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα

θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι

βο η θε σον των ι α μα των γαρ α νε λ

λι πη σε γι νω σκω θε σαυ ρον Πα να μω με

+ τον α δα πα νη τον

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ἦδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς Θεὸν ἀγαπήσας ἀπὸ παιδὸς Ὅσιε, τὴν τῶν γεννητόρων ἀγάπην, ἐμφρόνως ἔλιπες καὶ ἠκολούθησας, ἀνενδοιάστῳ καρδία, καὶ σοφῶ φρονήματι, Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσι. (Δίς)

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ποτιζόμενος ρείθροις, τοῖς τῶν Γραφῶν Ὅσιε, καὶ τοῖς θεοπνεύστοις λογίοις, αἰεὶ τρεφόμενος, ἐν νεανίαις τελῶν, ὅλος θεόφρων ἐφαίνου, πεπλησμένος Ἁγίε, πολλῆς συνέσεως.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥώμην ἔνθεον ἔχων, ἐν τῇ ψυχῇ Ἁγίε, κόσμου τῆς ἀπάτης ἀπέστης, ἀπὸ νεότητος, καὶ τῆς πατρίδος φυγών, προσωκειώθης Κυρίῳ, τούτου τὸν γλυκύτατον ζυγὸν ἀράμενος.

Δόξα...

Ὀλικῇ προθυμίᾳ, ἀκολουθῶν Ὅσιε, τῇ ἀπ' οὐρανοῦ θείᾳ κλήσει, εὔρες ἰθύνοντα, καλῶς πρὸς δρόμον σε, τῆς οὐρανίου πορείας, τὸν σοφὸν Ἀκάκιον, προνοία κρεῖττονι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ὑπερφυῶς τέτοκας,
τὸν Δημιουργὸν τῶν ἀπάντων, σάρκα γενόμενον,
σῶσαι τὸν ἄνθρωπον, τὸν πεπτωκότα ἀπάτη,
Θεοτόκε Δέσποινα, κόσμου προσφύγιον.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἄπὸ βρέφους ἐπόθησας ἀληθῶς, τὸν ἐνάρετον βίον καὶ καθαρὸν, ὡς πλήρης φρονήσεως καὶ τῆς ἄνωθεν κλήσεως, ἐκλελεγμένον σκεῦος, καὶ κόσμου τῆς σχέσεως, ἀνώτερον φυλάττων, τὸν νοῦν σου μακάριε. Ὅθεν Μοναζόντων, δεδεγμένος τὸ σχῆμα, τῶν πάλαι ὁμότροπος, Ἀσκητῶν ἐχρημάτισας, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων καὶ Ποιητὴν, ὃν ἐκύησας Κόρη ὑπερφυῶς, ῥυόμενον ἅπαντας, χαλεπῆς ἐκ χειρώσεως, ὡς Μήτηρ ἐκδυσώπει, μανίας τοῦ ὄφρα, καὶ κοσμικῶν σκανδάλων. ρυσθῆναι καὶ θλίψεων, μόνη Θεοτόκε τοὺς πρὸς σὲ αφορῶντας, καὶ πίστει ζητοῦντάς σου, τὴν ὀξεῖαν βοήθειαν, τὴν ἡμᾶς ἀεὶ σώζουσαν, πρεσβεύουσα Παρθένε, ἀεὶ, καὶ μελλούσης δόξης καὶ λαμπρότητος, τῆς χαρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, τυχεῖν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ἐχων ἡμέρας τριάκοντα
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

Κοντάκιον.

ᾠχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον...

Ὡς ἀστὴρ λαμπρότατος ὥφθης ἐν κόσμῳ, καταυγάζων ἅπαντας, τοὺς προσιόντας σοι πιστῶς, Δαβὶδ Πατέρων τὸ καύχημα, τῶν ἱαμάτων τοῖς θείοις χαρίσματι.

Ὁ Οἶκος.

Ὑμνον ἅπαντες πιστοί, τῷ Θεῷ ἀναπέμφωμεν, τῷ δωρησαμένῳ ἰσχύν, τῷ αὐτοῦ θεράποντι Δαβίδ, ἀγωνίσασθαι καλῶς, τὸν τῆς ἀρετῆς κάλλιστον ἀγῶνα· ἐν ἐσχάτοις γὰρ καιροῖς ἀναφανείς, ὡς ἀστὴρ ἀειφανῆς τῆς θείας φωταυγείας, τῶν πάλαι Ὀσίων ὥφθη ὁμόζηλος, καὶ τῷ βίῳ ὁμότροπος, καὶ τοῖς τρόποις συμμετόχος, καὶ τῆς δόξης καὶ τῶν χαρίτων, κοινωνὸς ἰσοκλεής· καὶ ἐν πλείστοις ἀγωνισάμενος τόποις, ἐν τῇ νήσῳ Εὐβοίᾳ, θεία νεύσει, παρεγένετο· ἔνθα ναὸν τῷ μεταμορφωθέντι ἐν Θαβῶρ Σωτῆρι ἐδομήσατο, καὶ Μονὴν ἱερὰν συστησάμενος, ὡς σωτηρίας λιμένα ἀκλυστον, πάντας εὐεργετεῖ, κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα, τῶν ἱαμάτων θείοις χαρίσμασι.

Συναξάριον.

Τῆ α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Δαβίδ τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Εὐβοία ἀσκήσαντος.

Στίχοι.

Δαβίδ Γολιάθ κατέβαλε τῷ λίθῳ,
Δαβίδ προσευχῇ κατέβαλε τὰ πάθη.
Πρώτη Θεοῖο Δαβίδ Νοεμβρίοιο ἔστηκε
θώκῳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, υἱῶν Θεοδότης τῆς ἐξ Ἀσίας.

Στίχοι.

Εἰ καὶ παρῆκαν γῆν Ἀνάργυροι δύο,
Πληροῦσιν, ὡς πρίν, καὶ πάλιν γῆν
θαυμάτων.

Πρώτη Ἀκέστορε φῶτε Νοεμβρίου ἔκπτατον
ἐκ γῆς.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων γυναικῶν, Κυριαίνης καὶ Ἰουλιανῆς.

Στίχοι.

Καὶ Κυρίαίνα πρὸς τὸ πῦρ ἀποπνέει,
Πάσης πνοῆς τιμῶσα Κύριον μέγαν.
Τῷ πρὸς σὲ φίλτρῳ, Σῶτερ, ἐκκεκαυμένη,
Ἰουλιανὴ καῦσιν ἐκ πυρὸς φέρει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καισαρίου, Δασίου, καὶ ἑτέρων πέντε.

Στίχοι.

Σὺν ἕξ συνάθλοις, τῆς ἀληθείας φίλοις,
Τέμνουσι Καισάριον οἱ ψεύδους φίλοι.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Ἰωάννου Ἐπισκόπου, καὶ Ἰακώβου Πρεσβυτέρου.

Στίχοι.

Σὺν Ἰακώβῳ τῷ θύτῃ Χριστοῦ, ξίφος
Ἰωάννης ἤνεγκεν ὁ Χριστοῦ θύτης.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐρμηνιγγέλδου.

Στίχοι.

Ἐρμηνίγγελδος ἐκπλυθεὶς βαφὴν πλάνης,
Σφαγὴν ὑποστάς, βάπτεται λύθρου κόχλω.

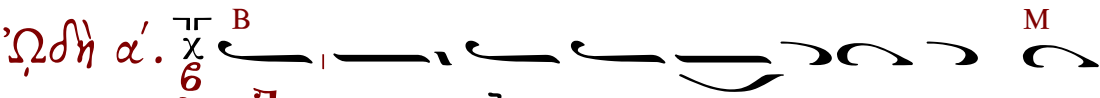
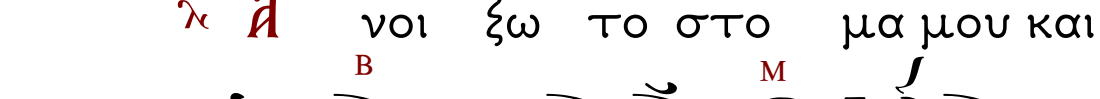

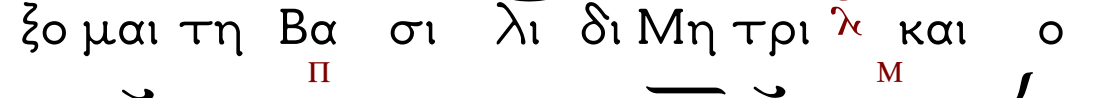
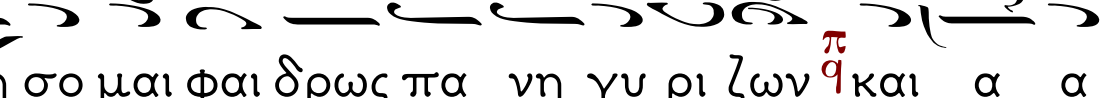
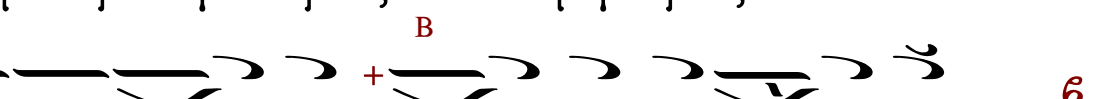

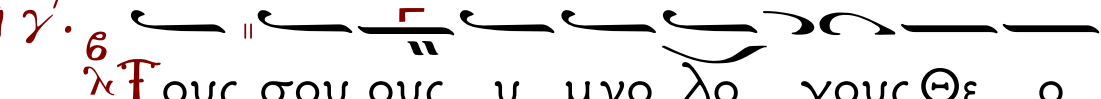
Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Κυπριανὸς καὶ Ἰουλιανὴ πυρὶ τελειοῦνται.

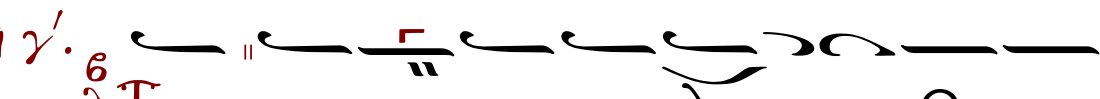
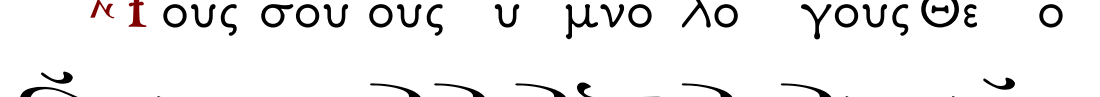

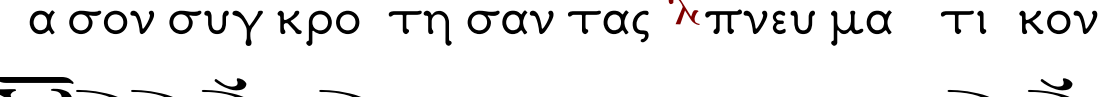

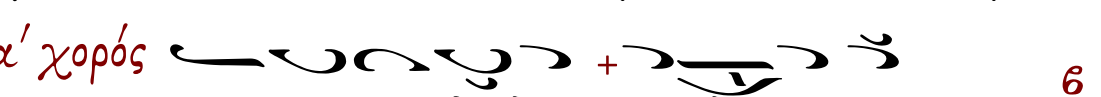
Μνήμη τοῦ Ἁγίου νέου Ἱερομάρτυρος, Ἰακώβου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ Ἰακώβου διακόνου καὶ Διονυσίου μοναχοῦ, τῶν δι' ἀγχόνης τελειωθέντων κατὰ τὸ 1520.

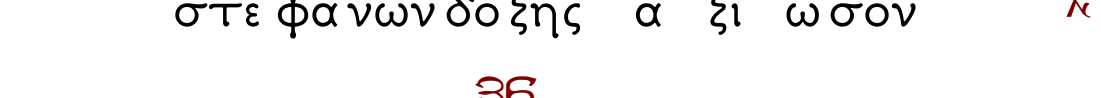

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ᾠχος ᾠδῆς

ᾠδὴ α'. **Β** **Μ**
 Ἄνοιξω τὸ στόμα μου καὶ
 πληρωθήσεται Πνεύματος **Μ**
 καὶ λόγον ἐ
 ρευξομαι τῆ **Β** **Μ**
 βασιλίδι Μητρὶ **Π** **Μ**
 φθῆσομαι φιδρωσ πανηγυριζων **Π** **Μ**
 και α α
 σωγηθόμενος ταυτης ταθαυματα **Μ**

ᾠδὴ γ'. **Μ**
 τους σου οὐς υμνολογους Θεο
 το κε **Δ** **Δ**
 η ζωσα και αφθονος πηγη **Μ**
 θιασον συγκροτησαντας **Μ**
 πνευματικον
 στερεωωσον **Π** **Μ**
 και εν τη θεια δοξη σου

 Δ **Μ**
 ὁ ἀχορός
 στεφανων δοξης α ξιωσον **Μ**

Ὡδή δ'. ⁶λ Την α νε ζι χνι αστον θει ει αν βου
 λην ⁶λ της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως ⁶λ
 σου του υ ψιστου ⁶λ ο Προ φη της Αβ βα κουμ
⁶λ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε ^Δδο ζα τη δυ
 να μει σου Κυ ρι ε ⁶λ

Ὡδή ε'. ⁶λ **Ε** ζε στη τα συμ παν τα ⁶λ ε πι
 τη θει α δο ζη σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε ⁶λ εσ χες εν μη τρα τον
 ε πι παν των Θεον ^Δκαι τε το κας α χρο
 νον Υι ον ^{ζ'}λ πα σι τοις υ μνου σι σε ⁶λ σω τη
 ρι αν βρα βευ ον τα ⁶λ

Ὡδή στ'.
 Ἦν θειαν ταυ την και παν τι μον τε λουν
 τες ε ορ την οι θε ο φρονες π⁹ της Θε ο μη
 το ρος π⁹ δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν
 τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δοξαζοντες

Ὡδή ζ'.
 Ουκ ε λα α τρευ σαν τη
 κτι σει οι θε ο φρο νες πα ρα τον κτι
 σαν τα αλ λα πυ ρος α πει λην αν δρει
 ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψα λλον
 πε ρυ υμνη η τε ο των Πα τε ρων Κυ ριος
 και Θε ος ευ λο γη τος ει

Ὡδή η'.
 Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον 6
λ

6
λ Πα αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω Δ
λ ο το οκος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το Δ
λ το τε μεν τυ που μενος 6
λ νυν

δε ενεργου μενος π
9 την οι κου με νην α πα

σαν α γει ρει ψα λλου ου σαν Δ
λ τον Κυ ριον

υ μνει τε τα ερ γα π
9 και υ πε ρυ ψου τε Δ
λ εις

παν τας τους αι ω ω να α α α ας 6
λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα.

Τιμιωτέρα Ἦχος Γ'τος

Στίχος α'. ^χ₆^λ ^Μ ^Β
 Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον
 Κυ ρι ον ⁶_λ και η γαλ λι α σε το πνευ μα
 μου ^χ₆<sup>λ ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι
 μου ⁶_λ</sup>

⁶_λ ^Β
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ ⁶_λ και
 εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα φι μ
⁶_λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶_λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶_λ

Στίχος β'. ^χ₆^λ ^Β
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πεινωσιν της δουλης αυτου ⁶λ ι δου
γαρ απο του νυν ⁶λ μα καρι ουσι με πα
σαι αι γενεαι ⁶λ

⁶λ Την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ ⁶λ και
ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ
⁶λ την αδιαφθορωσ Θεον Λογον τεκου
σαν ⁶λ την οντως Θεοτοκον σε μεγαλυνο
μεν ⁶λ

Στίχος γ'. ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ
⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ
ο νομα αυτου ⁶λ και το ελεος αυτου

^λ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον

την Τι μι ω τεραν των Χε ρου βιμ και
εν δο ζο τεραν α συγκρι τως των Σε ρα φιμ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν

Στίχος δ'.
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι
ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν
ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των

την Τι μι ω τεραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

⁶λ

Στίχος ε'. ^χ⁶λ Η κα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους ⁶λ πει νων τας ^χ⁶λ ε

νε πλη σεν α γα θων ^Δ και πλου του ουν τας ε

ζα πε στει λε κε νους ⁶λ

⁶λ ^Μ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ ^Π ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

^B
κουσαν ^π την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν 6
λ

Στίχος στ'. ^χ
⁶ λ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ⁶ λ κα θως
ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων 6
λ

τω Α βρα αμ ^χ και τω σπερ μα τι αυ του ε
ως αι ω νος 6
λ

^M
⁶ λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

^Π
Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον
^B
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν Καταβασιῶν.

^π₆^λ ἅπασ γη γενης ⁶_λ σκιρτατω πνευματι
 λαμπαδου χου μενος ⁶_λ πανη γυρι ζετωω
 δε ^π₉ α υλων νο ω ων φυσις γε ραι ρου σα
⁶_λ τα ι ε ρα θ αυ μα σι α της Θε ο μη
 το ο ρος ^Δ_λ και βο α α α τω ^Δ_λ χαι ροις
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε ⁶_λ

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εὐβοίας τὸν κοσμήτορα, καὶ θεῖον ἀντιλήπτορα, καὶ βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρὸς Χριστὸν μέγαν πρέσβυν, Δαβὶδ τὸν ἱερώτατον, ὀσίων τὸ ἀγλαΐσμα, καὶ ἱερέων καύχημα, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτοῦ μνήμῃ.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεὸς ὁ Ὑπερούσιος, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, ἀνερμηνεύτως ὡς οἶδε, καὶ κόσμῳ, πεφανέρωται, διπλοῦς Ἄγνη ταῖς φύσεσι, μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ, καὶ ἔσωσε Θεοτόκε, τοὺς τὸν σὸν τόκον αἰνοῦντας.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

ᾠχος ληδ Νη

^{ΤΓ} ^Ν ^Μ
^χ ^ν Πα α α σα πνο η αι νε ε σα α τω ω
 τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^ν αι
 νει ει τε τον Κυ υ ρι ι ον ^Δ ^Μ εκ τω
 ω ω ω ων ου ρα νω ω ων ^ν ^{Δ-Θ} αι αι νει
 ει ει τε α αυ τον ε ε εν τοι οι οι οις υ
^Μ ^Π ψι ι στοις ^Δ σοι πρε ε πει ει υ υ μνος τω
^Ν ^Μ ω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^ν ^Δ
^ν ^Ν ^Μ ⁶ ^λ αι νει ει ει τε αυ τον ⁶ ^λ πα α α αν
 τες ⁶ ^λ οι Α αγ γε λοι οι οι α α α αυ του ^ν ^Δ
 αι νει ει ει ει τε αυ τον ^Δ ^Μ ^Δ πα α σαι αι

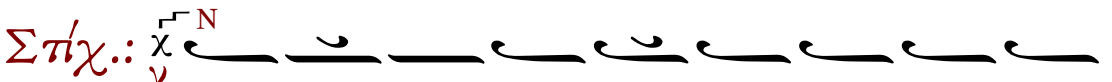

 δυ να α α α μεις α αυ του ου σοι πρε

 πει υ υμνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Εἶτα ἰστώμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 τὰ ἐξῆς Προσόμοια.
 ᾠχος. πλ. δ'.
 ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ.:

 ᾠ Ἄι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ

 να στει αις αυ του λ αι νει τε αυ τον λ κα

 τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ

 του

Πάτερ Δαβιδ παμμακάριστε, ἀπὸ παιδὸς τῶ Θεῶ, σεαυτὸν ἀναθέμενος, κοσμικὴν προσπάθειαν, θεοφρόνως ἀπέρριψας, καὶ τὸν σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῇ πολιτείᾳ ὤφθης Ἰσάγγελος· ὦ τῶν ἀγώνων σου, καὶ τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, παρὰ Θεοῦ, δόξης καὶ λαμπρότητος! ἧς κατηξίωσαι.

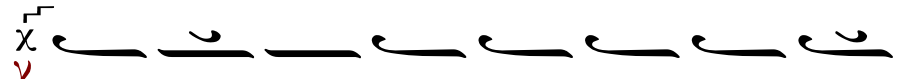

Σπχ.: ^χ_γ
Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ

πιγ γος ^ε_λ αι νει τε αυ τον ^χ_ε^ε_λ εν ψαλ τη

ρι ω και κι θα ρα ^ε_λ

Πάτερ Δαβιδ παναοίδιμε, τόν τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστήν, αὐτοφεί ὡς ἑώρακας, καὶ τῆς τούτου Ὅσιε, φωνῆς θείας ὡς ἤκουσας, αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἠκολούθησας, καὶ θεοφόρος ὅλος καὶ ἔνθεος, ἀπὸ νεότητος, ὠφθης θείῳ Πνεύματι, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἁγίαν Ἄγιε, καθοδηγούμενος.

Σπχ. ε! ^χ_γ ^N
Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα

νω και χο ρω ^ε_λ αι νει τε αυ τον ^χ_ε^ε_λ εν χορ

δαι αις και ορ γα νω ^ε_λ

Πάτερ Δαβιδ θεοδόξαστε, ὡς ἑωσφόρος ἀστήρ, τῇ Εὐβοίᾳ ἀνέτειλας, ἐναρέτοις πράξεσιν, ἱερῶς κλειζόμενος, καὶ Μονὴν θείαν σεπτῶς ἀνήγειρας, καὶ Μοναζόντων χορὸν

συνήθροισας, οὓς καὶ ὠδήγησας, πρὸς ζωὴν οὐράνιον, βίω τῷ σῶ, καὶ λόγῳ τῆς χάριτος, καὶ θείοις θαύμασι.

Σπῆχ. ς! ^χ_γ
Δ ^Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα

λοις ευ η χοις ^ε_λ αι νει τε αυ τον εν κυμ

βα λοις α λα λαγμου ^χ_ε ^ε_λ πα σα πνο η ^ε_λ αι

νε σα α τω τον Κυ ριον ^ε_λ

Πάτερ Δαβίδ ιερώτατε, τὴν ἱεράν σου σορόν, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, κεκτημένοι Ἄγιε, ῥῶσιν θείαν λαμβάνομεν· ἡ γὰρ σεπτὴ σου Κάρα καὶ πάντιμος, αἰεὶ πηγάζει ἡμῖν ἰάματα, ἧ προσερχόμενοι, χαλεπῶν κακώσεων, καὶ ὀδυνῶν, καὶ νόσων καὶ θλίψεων, ἀπολυτρούμεθα.

01-11-2021 ΟΡΘΡΟΣ ΟΣΙΟΥ ΛΑΥΒΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙΑ

των κατ α ξι ι αν ε ε πα α θλων ε ε ε
τυ υ υ υ χες ^γ δι ο ο Ευβοια η η νη
η η σος και χα ται τοις α γω ω ω ω ω
σι ι ι ι σου ^Δ και τη ση χα ρι τι προ ο
ο στρε χου ου σα α ^ε χα ρ μο νι κω ως ε
ο ορ τα α ζει τη ην μνη η η μη η η η η ν
σου ^γ ην α νω θεν πε ρι ε ε ε πε Δαυ ι
ιδ μα α κα α ρι ι ι ι ε ^Δ ταις προς
Θε ον πρε σβει ει ει αι αι αι αις σου ^γ

^χ
^γ και νυ υν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ωνων αμην ^γ

^N
^γ Τα ου ρα νι ι α υ μνει ει σε ^ε ^λ Κε χα

ρι τω με νη Μη τηρ α νυμ φευ τε ^γ και η

μεις δο ξο λο γου μεν ^Δ την α νε ξι χνι α

στον σου γε εν νη η σιν ^γ Θε ο το κε πρε

σβε ευ ε ^Δ σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων ^γ

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

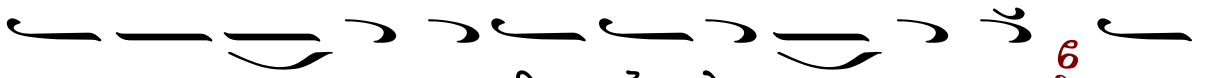
Ἦχος λ̣ὰ̣ Νη

^Γχ̣ ^Ν
δοξα α σοι τω δειξαν τι το φως ^Δδοξα εν

^γ
υ ψι ιστοις Θε ω ^ηκαι ε πι γης ει ρη

^ε
η νη ^λεν αν θρω ποις ευ δο κι α ^ν

^Ν
^ν ^ΔΥ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ^εευ ^λ

χα ρι στου μεν σοι ^Δδι α την με γα α

λην σου δο ξαν ^ν

^Ν
^ν ^ΔΚυ ρι ε Βα σι λευ ^Δε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα τος ^ΔΚυ ρι ε Υι ε μο νο

γε νες ^ΔΙ η σου Χρι στε και Α γι ον

Πνευ μα

ν
α

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο

Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ

τι αν του κο οσμου ε λε ησον η μας

ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο ο

σμου

ν
α

Προ σδε ε ζαι την δε ησιν η μων ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και

ε λε ησον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γιος Συ ει μονος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ζαν Θε

ου

Πατρος αμην

γ
α

N

Καθ ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω

σε

και αι νε εσω το ο νομα σου εις τον αι

ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω

νος

γ
α

N

Κα τα ζι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα ταυ τη

α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

η μας

γ
α

N

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ερων η μων

και αι νε τον και

δε δο ζα σμε νον το

ο νομα σου εις τους

αι ω ωναςαμην

^N

^γ **Γ**ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας ^Δκα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι

σε

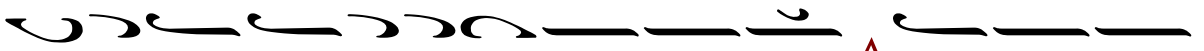
^γ **Θ**υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ⁶ ^λ δι δα ζο ον

^α ^Δτα δι και ω μα τα α σου (τρίς)

^N

^γ **Κ**υ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θη ση

μιν εν γε νε α και γε νε α ^Δε γω ει

πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ^Δι ι ασαι

την ψυ χη ην μου ^Δο τι η μαρ το ον σοι ^γ

^N

^γ **Κ**υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ζο ον

με ^Δ του ποι ειν το θε λη μα σου ^Δ ο τι ^Ν συ

ει ^Ν ει ο Θε ος μου ^Ν

^Ν Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν

τω φω τισου ο ψο με θα φως ^Ν

^Δ Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε ^Ν

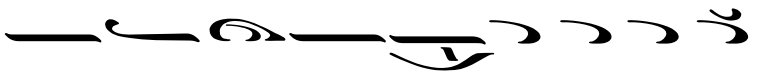

^Ν Ἄ γιος ο Θε ος ^Δ Ἀ γιος Ι σχυ ρος ^Δ

Ἀ γιος α θα να το σε λε η σον η μας (τρίς) ^Ν

^Ν Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και Α γι ω

Πνευ μα τι ^Ν

^Ν και νυ υν και α ει ^Δ και εις τους αι

 ω νας των αι ω νων αμην ν

ν Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ν

Ἄσματικόν.

ν Ἄ α γι ο ος ο Θε ε ος ν
ν Ἄ α γι ο ος Ι σχυ υ ρος ν
ν Ἄ γι ι ι ος ν Α α θα α α α α
 να α α α α τος ν ε λε ε ε ε ε η σο ο
 ο ο ο ο ν η η μα α α α α α ας ν

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

ᾠχος ἠ' Γα.ϕ

 ἠ' **Μ**εγα ^Γε ^Νευρατο ^ΓΕυβοια κλεος ^Γ

 τον πα ^Πνε ενδοξον ^ΠΔαβιδ τον ^Γθειον ^Γ

 ως ^Πι ερας ^Παρετη ηςκατααγωγι ^Γι ^Γι

 ον ^Π και του ^ΠΧριστου οπα ^Πδοον ^Παλη ^Πθει

 στα τον ^Κ και των ^ΧΟσιων ^Καπαντων ^Κεε

 φα ^Πμι ^Γι ^Δλλον ^Πδι ^Γο ^Κο ^ΚΠατερ ^ΚΟ ^Κσι ^Κε

 Χριστον τον ^ΧΘεον ^Ψικε ^Χτευε ^Ψδω ^Ψρη ^Ψσα

 σθαι ^Γη ^Γμιν ^Γτο ^Γμε ^Γγα ^Γε ^Γλε ^Γο ^Γο ^Γο ^Γο

 ο ^Γο ^Γος ἠ'

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργία.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΗΣΟΝ.

ᾠχος λδ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

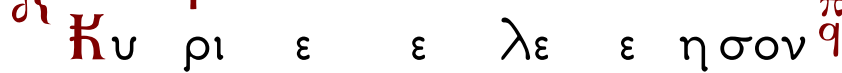
ΕΤΕΡΑ.

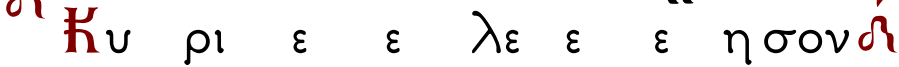
1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

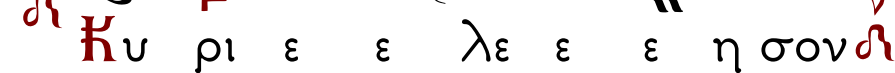
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Οι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

Ἄ μη η ην

Σπὺχ. α΄. Εὐ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το α γιον αυ του

Γ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπὺχ. β΄. Εὐ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

τα σαν τα πο δο σεις αυ του

Γ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

Δόξα... Καὶ νῦν...

Γαῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ Σω
τερῶσον ἡμᾶς
Ἀντίφωνον β'.

Ἄμνη ἡ ἡν

Σπῆχ. α'. Ἄρνει ἡ ψυχή μου τὸν Κυρι

ὸν αἰνεῶ Κυριὸν ἐν τῷ ζῷῳ ἡμῶν

ψαλλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ἡμετέρας

Ἐξομολογήσῃς ἡμᾶς Ὁ ἅγιος

ἅγιος ἅγιος ἅγιος ἅγιος

ἅγιος ἅγιος ἅγιος ἅγιος

Σπῆχ. β'. Μακάριος ὁ Θεός

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πικ
αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οικ θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλλον τας σοι αλ λη λου ι α

Σπχ. γ! τον ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοικ

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οικ θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Σπχ. δ. Βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγιι οις θαυμαστο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αι αι

ωνας των αι αιωνων αμην

^M ^Δ Ο ^Δ μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου ^Β α θνατος υ πα α α αρχων
^M και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^Β τεραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρκω θη η ναι ^{Ζ'}
εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
^Δ παρ θε νου Μα ρι ας ^Β α τρε ε πτωσ ε
^M ναν θρω πη σας ^Δ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ο Θε ος ^Δ θνα ατωω θνα τον πα τη σας
^χ ^Δ ει εις ων ^{Ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
^Δ δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
^χ ^Μ γι ω Πνευμα τι ^{Ζ'} σωσων η μα ^Γ ^Δ α ας ^Δ

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

ᾠχος ἦ Γα. ^φ

Σπύχ. ^Γ ^χ ^Γ ^Ν ^Γ ^Ν
ἦ Μα κα ρι ος α νη ρ ο φο

^Γ
βου με νος τον Κυ ριον ἦ

^Γ ^Ν ^Γ ^Ν
ἦ Με γα ε ευ ρα το Ευ βοι α κλε ος ἦ

^Π ^Γ
τον πα νε εν δο ζον Δα βιδ τον θει ον ἦ

^Π
ως ι ε ρας α ρε τη ης κατα α γω γι ι ι

^π ^κ
ον και του Χρι στου ο πα δο ον α λη θε

^κ ^χ ^π ^Δ ^Γ ^κ
στα τον και των Ο σι ων α πα αν των ε ε

^Π ^Γ ^π ^Δ ^Γ ^κ
φα μι ι ι λ λον δι ο ο Πα τερ Ο σι ε

^χ ^π
Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα

σθαι η μιν το με γα ε λε ο ο ο ο
ο ο ος ς

**ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΞΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ**

Ἦχος Δ̣ Δι̣

Προστασια των Χριστιανων α
καταισχυντε μεσι τεια προς τον ποι
η την αμεταθετε μη παριδης αμαρ
των δεησεων φωνας αλλα προφθασον
ως αγαθη εις την βοηθειαν ημων
των πιστως κραυγαζοντων σοι ταχυ τον
εις πρεσβειαν και σπυσον εις ικεσιαν
η προστατευουσα ααει Θε
οτοκετων τιμων των σεεε

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.

Στίχ. **Τ**ί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέν ἡμῖν;

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **13:17-21**

Ἄδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ἡμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.